

RZECZPOSPOLITA POLSKA

**PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY**

Warszawa, dnia **5. 01.** 2018 r.

PK I BP 0280.320.2017

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.
04. 01. 2018

Data wpływu

Pan

Adam Podgórski

Zastępcą Szefa

Kancelarii Sejmu

Odpowiadając na pismo z dnia 7 grudnia 2017 r., nr GMS-WP-173-316/17, dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o Narodowym Banku Polskim, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – *Prawo o prokuraturze* (Dz.U. z 2017 r., poz. 1767, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że do projektu tego przedstawiam następujące uwagi.

Propozycja zobligowania Ministra Finansów, aby na etapie opracowywania projektu ustawy budżetowej zwracał się o odrębną opinię Rady Polityki Pieniężnej (zwanej dalej: Radą) w sprawie prognozowanej wartości ogółem działań dyskrejonalnych, przyjętych dla ustalenia limitu wydatków na dany rok budżetowy, co – jak wynika z uzasadnienia powołanego projektu ustawy – miałyby zapobiegać sztucznemu zawyżaniu limitów wydatków publicznych, powodowała będzie

wydłużenie i tak już czasochłonnych, skomplikowanych i szczegółowo unormowanych prac nad ustawą budżetową. Co więcej, nie wiadomo nawet, o jaki okres, gdyż projektowane przepisy nie przewidują terminu, w jakim Rada taką opinię miałaby przedstawić, a co za tym idzie także konsekwencji jej nieprzedstawienia. Stwarza to niebezpieczeństwo, że np. wskutek opieszałości Rady, mogłoby dojść do nieterminowego przedłożenia Sejmowi przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej, a w konsekwencji jej nieuchwalenia w wymaganym terminie, ze wszystkimi tego prawnymi konsekwencjami.

Zauważyć przy tym należy, że Rada i tak ma już zagwarantowany zarówno przepisami *Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej*, jak i ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 2077) oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz.U. z 2017 r., poz. 1373) realny wpływ na prace nad budżetem na dany rok. Zgodnie bowiem z art. 227 ust. 6 *Konstytucji RP* oraz art. 12 ust. 1 zd. 1 ustawy o NBP ustala corocznie założenia polityki pieniężnej i przedkłada je do wiadomości Sejmowi równocześnie z przedłożeniem przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej. Co więcej, kwotę wydatków, o jakiej mowa w art. 112aa ustawy o finansach publicznych, wylicza się m.in. przy uwzględnieniu poziomu średniookresowego celu inflacyjnego określonego przez Radę - na rok poprzedzający rok, na który obliczana jest kwota wydatków, we wspomnianych już założeniach polityki pieniężnej, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Monitor Polski.

Zwrócić należy także uwagę, że ostatecznie to Minister Finansów czuwa nad realizacją i wykonaniem ustawy budżetowej, a odpowiedzialność w tym zakresie spoczywa na Radzie Ministrów. Zgodnie bowiem z art. 183 ustawy o finansach publicznych Minister Finansów przedstawia sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu i Najwyższej Izbie Kontroli informację o przebiegu wykonania ustawy budżetowej za pierwsze półrocze w terminie do dnia 10 września danego roku. Stosownie zaś do dyspozycji przepisów art. 226 ust. 1 i 2 *Konstytucji RP* Rada Ministrów w ciągu 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego przedkłada Sejmowi sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej wraz z informacją o stanie zadłużenia państwa, który je rozpatruje i po zapoznaniu się z opinią Najwyższej Izby Kontroli

podejmuje uchwałę o udzieleniu lub o odmowie udzielenia Radzie Ministrów absolutorium.

Powyższe uwagi powinny zostać rozważone w toku dalszych prac legislacyjnych dotyczących projektu w przypadku ich kontynuacji.

z pozdrowieniami

Bogdan Święczkowski